

คุณบุญกอง บุญทวี / อดีตนักธรรมเอก

สุดท้ายก็ต้องยอมจำนน

คำพยานชีวิต คุณบุญกอง บุญทวี

ความจริงผมเองเคยบวชเรียนมากี่มาก 20 ปีคงไม่น้อยเหมือนกัน จนได้เป็นนักธรรมเอก จบเปรียญธรรม 4 เป็นเจ้าอาวาส เป็นเลขาเจ้าคณะอำเภอ เป็นที่แปลกใจของคนจำนวนมากเหมือนกันว่า หลังจากที่ผมสึกแล้ว ทำไมผมยังดำเนินชีวิตเหลวแหลกแบบนี้ ผมเองก็ตอบไม่ได้เหมือนกัน ในขณะที่นั้นเพียงแต่คิดว่าอยากสนองตนหาของตนเองให้มันสุดๆไป หลังจากที่ไม่ได้เจอเจอกับมันมานานแสนนาน หรืออยากจะได้หัวเวลาของวัยรุ่นและวัยหนุ่มที่ขาดหายไปกลับคืนมา แต่แล้ววันหนึ่งผมเองกลับรู้สึกแปลกๆ รู้สึกเหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว ไม่รู้ว่าจะมีชีวิตอยู่เพื่ออะไรกันแน่.....

จากนั้นผมจึงได้ย้ายตัวเองมาอาศัยอยู่กับหลานที่กรุงเทพฯ ทุกครั้งที่ผมเห็นเขาเชื่อหรือพูดคุยกันถึงเรื่องของพระเยซูคริสต์ ผมจะโกรธมาก ต่ำว่าพวกเค้าอย่างเสียๆหายๆ "พวกเนรคุณ" ไปนับถือศาสนาฝรั่งที่ไม่เห็นเข้าท่าเลย" ผมทำให้พวกเขาคิดมากจนถึงกับร้องไห้หลายๆครั้งที่เดียว ยิ่งเวลาที่พวกเขาจะไปโบสถ์วันอาทิตย์ ผมยิ่งขัดขวางใหญ่เลย ขึ้นเสียงเอ็ดตะโรลั่น "เสียเวลา เสียเงินไปทำไมทุกอาทิตย์" แต่ผมก็ไม่สามารถทำอะไรพวกเขาได้ เหตุการณ์ยังคงดำเนินต่อไปแบบนี้ โดยที่พวกเขาเหล่านั้นไม่ได้โต้ตอบแต่ประการใด....ทุกวันพุธก็เหมือนกัน มีอาจารย์ เรวัตน์ เทพจักร ศิษยาภิบาลของคริสตจักรก็มาสอนพระคัมภีร์และอธิษฐานในบ้านเป็นประจำ ยิ่งทำให้ผมโกรธใหญ่ และมักจะหาเรื่องต่อสู้ขับไล่ให้ออกจากบ้านเสมอๆ เรียกว่าทำหลายวิธีแล้วแต่ก็ไม่ได้ผล ดังนั้นคิดว่ามีทางเดียวคือ เราต้องแอบเอาพระคริสตธรรมคัมภีร์ของหลานๆมาอ่าน เพื่อหาเหตุที่จะโจมตีอาจารย์เรวัตน์และหลานๆให้ได้ อย่างน้อยก็จะได้ว่าเค้าสอนอะไรและเขาเชื่ออะไรกันนักกันหนา

วันนั้นผมเมามาก เพราะดวดมาตั้งแต่บ่ายแล้ว กำลังได้ที่พอดี เอาเบียร์มาเปิดโดยที่ขวดเบียร์ยังแข็งตัวอยู่ ทันใดนั้นเสียงระเบิดเกิดขึ้น พร้อมทั้งระเบิดใส่หน้าผมอย่างจัง เศษแก้วแตกใส่ตาของผม ผมเจ็บเข้าไปในหัวใจ ทรมานมาก ถึงกับทรุดลงกองกับพื้น เอามือปิดตาไว้แน่น เลือดสดๆไหลออกมาจนรู้สึกได้ ผมคิดว่าแย่แล้ว เราต้องตาบอดอย่างแน่นอน ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี นอกจากร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวดแทบจะขาดใจ และสิ่งเดียวที่แวบเข้ามาในสมองขณะนั้นก็คือ บางทีพระเจ้าของหลานๆคงช่วยผมได้ ดังนั้นผมแทบไม่ต้องคิดริบอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเหมือนพวกหลานๆทำกัน ผมพูดว่า "พระเจ้า ถ้ามีจริงขอช่วยผมนาย บุญกอง บุญทวีด้วย อย่าให้ตาบอดเลย" จากนั้นอาการเจ็บปวดก็บรรเทาลง และหลานๆก็พาผมไปโรงพยาบาลทันที และต่อมาก็ทราบว่าพวกหลานๆและพี่น้องที่คริสตจักรได้ช่วยอธิษฐานเพื่อผมในวันอาทิตย์ต่อมา อัครจารย์ สรรเสริญพระเจ้า "ดวงตาของผมไม่บอด" หลังจากออกจากโรงพยาบาลหลานๆก็พาผมไปโบสถ์ ผมได้เห็นและสัมผัสถึงความรักและการไม่แบ่งแยกชั้นวรรณะ แล้วผมก็กลับมาดูตัวเอง ตั้งแต่วันนั้นผมรู้สึกเสียใจกับความบาป จึงอธิษฐานสารภาพบาปและต้อนรับพระเยซูคริสต์พระเจ้าเข้าในชีวิต พระเจ้าทรงช่วยให้ผมเลิกทุกอย่างที่เคยเป็นมาได้ แม้แต่เรื่องการพนัน พระเจ้าทำให้ผมมีความหวัง มีเป้าหมายในชีวิต พบสันติสุขจริงในชีวิต ผ่านนาที่สยงนั้นมาได้ หลังจากนั้นผมก็ได้ถวายตัวไปเรียนพระคริสตธรรม 3-4 ปีก็จบ ถึงแม้ว่าจะย่างเข้า 48 ปีแล้วก็ตามแต่เป็นอุปสรรคใดๆต่อการเรียน และได้แต่งงานมีครอบครัวเมื่ออายุ 51 ปี ปัจจุบันเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักร สันติภาพอดยมนต์ อ.สติ ก.บุรีรัมย์ หากท่านใดผ่านไปทางนั้นก็กรุณาแวะเยี่ยมเยียนร่วมนมัสการกับเราได้ ยินดีต้อนรับครับ

เรียบเรียงโดย ไทยคริสเตียน www.thaichristians.net